

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318206750
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2318206750.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová, v spore žalobcu: T. N., nar. XX.X.XXXX, adresa O. XXX, proti žalovanému: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, zastúpenej advokátskou kanceláriou: JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bratislava, Bajkalská 13, IČO: 36 860 662, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 8Csp/172/2018-89 zo dňa 19.2.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti o určenie neplatnosti zmluvy o úvere č. 1341377804 zo dňa 15.5.2007 a č. 1341377003 zo dňa 15.5.2007 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná a v časti určenia, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným č. 1341377804 a č. 1341377003 zo dňa 15.5.2007 je bezúročný a bez poplatkov, **p o t v r d z u j e .**

II. Vo zvyšku v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia 6.963,62 Eur s príslušenstvom a o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- Eur, napadnutý rozsudok **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu (ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného určenia, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia 6.963,62 Eur s úrokom z omeškania, určenia, že predmetná zmluva o úvere je neplatná a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- Eur) výrokom I. zamietol (v celom rozsahu). Vo výroku II. súd vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho ustálil z vykonaného dokazovania, keď zistil, že uzatvoreniu zmluvy o úvere predchádzala žiadosť zo dňa 23.4.2007, ktorou žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie finančných prostriedkov na kúpu o modernizáciu rodinného domu. O tom, že predmetná žiadosť je naviazaná na zmluvu o úvere, svedčí aj skutočnosť, že bola upravená k číslu zmluvy o stavebnom sporení. Následne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere. Dňa 17.5.2007 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere predmetom, ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom 1341377804 vo výške 300 000 Sk (9958,18 Eur), ktorý sa po pridelení cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení zmenil na stavebný úver pod číslom 1341377003. Presná výška stavebného úveru sa rovnala rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Okrem žalobkyne účastníkom zmluvy bol ako spoludlžník P. X. a ako ručiteľka vystupovala B. H..

Uvedená zmluva bola žalovanou stranou podpísaná dňa 15.5.2007 a bola daná k dispozícii žalobcovi. Žalobca ako aj spoludlžník a tiež ručiteľ zmluvu podpísali dňa 17.5.2007 o čom svedčia úradne overené podpisy Mesta Galanta a obce Kajal.

3. Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere predchádzala kúpna zmluva na základe, ktorej žalobkyňa odkúpila od predávajúceho nehnuteľnosti napísané na liste vlastníctva č. XXXX kat. územie O. a to rodinný dom súpisné číslo XX na parc. č. 461 a prac. Č. 461 zastavané plochy a nádvoría o výmere 223 m² v celosti ako to vyplýva z kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený dňa 7.5.2007 pod. č. 1682/07 kúpna cena činila 400 000 Sk. Uvedená kúpna zmluva bola predložená žalovanému.

4. V zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa dlžník zaviazal, že úver môže použiť na financovanie bytových potrieb na území SR. Ďalej sa dlžník zaviazal použiť celú sumu úveru na stavebný účel. V zmluve bolo zakotvené, že dlžník je povinný poukazovať pravidelne mesačne na účet zmluvy vklad vo výške 1500 Sk, ktorý sa úročí 2 % - tami ku dňu uzatvorenia zmluvy. Dlžník sa zaviazal splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku. Výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 7,99% ku dňu uzatvoreniu zmluvy. Za spracovanie úveru bol poplatok 3500 Sk. Ak dlžník vydá veriteľovi biankozmenku vyrubuje sa poplatok 500 Sk. Do nasparenia 40% cieľovej sumy sa dlžník zaviazal vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 1500 Sk. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1998 Sk a súčasne platiť poplatok za poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 120 Sk. Dlžník sa zaväzuje uhrádzať pravidelné mesačné splátky úrokov a úhradu za poistenie spolu v celkovej výške 2118Sk. V zmluve v čl. 2 bod 6 bolo uvedené, že vyplatené čiastky mimoriadneho medziúveru sa úročia odo dňa vyplatenia. Po transformácii medziúveru na stavebný úver sa dlžník zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2625 Sk a súčasne platiť poplatok za poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 120 Sk čo spolu činí 2745 Sk. Splátka je splatná prvého každého mesiaca a musí byť uhradená veriteľovi do 15. dňa každého mesiaca. V splátke sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru. Veriteľ je oprávnený uspokojiť z mesačnej splátky svoje pohľadávky v nasledovnom poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu. Začiatok splácania vyplýva z bodu XVIII ods. 1 Všeobecných podmienok. mimoriadne splátky podľa XVIII ods. 5 Všeobecných podmienok a vyššie mesačné splátky sú kedykoľvek možné.

5. Listom zo dňa 18.5.2018 boli žalobkyni zaslané listiny zmluva o mimoriadnom medziúvere o stavebnom úvere a tiež na základe žiadosti žalobcu žalovaný oznámil, že za obdobie od 17.5.2007 do 16.5.2018 boli žalobcom poukázané vklady v prospech tohto stavebného sporenia v celkovej sume 12 934, 54 EUR. Prílohou bol prehľad vkladov v prospech konta stavebného sporenia. V liste sa ďalej uvádza, že dňa 28.2.2015 prišla k prideleniu cieľovej sumy. V deň pridelenia sa zúčtovalo konto stavebného sporenia s kontom medziúveru. Konto medziúveru zúčtovaním zaniklo a z konta stavebného sporenia vzniklo konto stavebného úveru. Zostatok stavebného úveru vrátane úrokov ku dňu 31.5.2018 bol 4297,20 Eur. Predpokladaný termín splatenia úveru je december 2022.

6. Úver zo stavebnej sporiteľne môže dostať len sporiteľ. To znamená, že nemusí v stavebnej sporiteľni sporiť dlhodobo, ale predtým ako podá žiadosť o úver, musí si uzatvoriť zmluvu o stavebnom sporení. Až následne môže požiadať o tzv. medziúver. Tento typ úveru má dve fázy. Prvou je teda medziúver, kedy klient spláca len úroky z úveru a druhá časť ide na účet stavebného sporenia. Keď má nasparenú určitú sumu, tento medziúver sa prekloní do riadneho stavebného úveru. Vtedy sa nasparené prostriedky z účtu stavebného sporenia preklonia na úverový účet a z medziúveru sa stáva stavebný úver.

7. Žalobkyňa žalobu koncipovala tak, že sa domnievala, že jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver a na základe toho žalobu odôvodňovala náležitosti, ktoré má mať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na pojednávaní 22.1.2019 žalobkyňa však uviedla, že sa nejedná o spotrebiteľský úver, avšak bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Z toho vyplýva, že medzi sporovými stranami nie je sporné, že žalobcovi bol poskytnutý úver, ktorý však nie je spotrebiteľským úverom a na poskytnutý úver sa nevzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd konštatoval, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktorú zákon vyžaduje pre úverovú zmluvu.

8. Prvoinštančný súd pokračoval, že žalobca v žalobe žiada určiť neplatnosť zmluvy. Ak má byť určená neplatnosť zmluvy musia byť účastníkmi konania - vystupovať buď na strane žalobcu alebo žalovaného

- všetci účastníci zmluvy, čo vyplýva z rozhodnutí NS SR sp. zn. 3 Cdo 122/2002 a 1 Cdo 11/2003. Uvedenú zmluvu uzatvorili aj spoludlžník P. X. a ručiteľ B. H.. Keďže nevystupujú v spore či už na strane žalobcu alebo žalovaného, už z tohto dôvodu je v tejto časti nutné žalobcu zamietnuť.

9. Žalovaná strana považuje žalobkyňou uplatnený nárok za premlčaný podľa § 107 Občianskeho zákonníka vzhľadom na uplynutie jak subjektívnej tak objektívnej premlčacej doby. Žalovaný uviedol, že pri uplatňovanom nároku treba za počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby považovať moment pravidelného zúčtovania jednotlivých poplatkov a úrokov predmetného úveru, pretože od tohto momentu muselo byť žalobkyni objektívne známe, kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobcov nárok tak nemožno posudzovať ako celok, ale ako nárok z jednotlivých plnení, ktorých plynutie premlčacej doby nastalo od momentu ich zúčtovania.

10. Pokiaľ v úverovej zmluve bolo dohodnuté plnenie v splátkach, nejde o čiastkové plnenie podľa § 392 Obchodného zákonníka ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2008 sp. zn. 4 Obo 54/2007). Ďalej sa v rozsudku uvádza: „Ak sa pre neplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od splatnosti celého nesplneného záväzku. Premlčacia doba začína plynúť po lehote splatnosti celého úveru“. Prípadný nárok žalobkyne nie je premlčaný.

11. Žalobkyňa tiež žiadala určiť, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov vzhľadom na to, že v zmluve absentuje uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov. Ročná percentuálna miera nákladov sa uvádza, pri aplikácii zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iba pri týchto úveroch absencia RPMN robí úver bezúročný a bez poplatkov. Nevzťahuje sa to na úver, ktorý je predmetom tohto sporu.

12. Žalobkyňa namietala, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne ich poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom. Podľa Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C 42/15 nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11 Co 39/2016 nie je nevyhnutné, aby jednotlivé splátky boli rozčlenené na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd dal do pozornosti žalobcovi čl. II. Bod 10.1.2.3. Zmluvy, kde je uvedené, kedy je splátka splatná v akom poradí sa uspokojujú nároky veriteľa, začiatok splácania.

13. Prvoinštančný súd poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017: „Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokomfortný výklad § 9 ods. 2 písm. k, zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Zákonom č. 279/2017 Z.z. ktorým sa dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i, zákona 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že s účinnosťou od 1.5.2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nahrádzajú slovami „frekvencia splátok“.

14. Podľa žalobkyne žalovaný nekonal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, neinformoval ju o náležitostiach zmluvy. Prvoinštančný súd v tomto smere ustálil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, obsahuje informácie o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch. Žalobkyňa mala dostatočný priestor na to, aby sa so zmluvou oboznámila. Žalovaný ju podpísal 15.5.2007 a následne bola daná k dispozícii žalobkyni. Po tom čo sa s ňou oboznámila išla ju podpísať pred orgán overujúci podpis. Pred podpisom v prípade nejasností v zmluve mohla vyhľadať žalovaného a požiadať ho o vysvetlenie. Takisto mohla v prípade nejasnosti požiadať o odbornú pomoc inú osobu. Zmluva je však dostatočne jasná a keď vychádzame z predpokladu, že žalobkyňa porozumie čítanému textu, že jej rozumové schopnosti sú na priemernej úrovni, nie je možné, aby zmluve neporozumela. O tom, že zmluve porozumela, svedčí fakt že zmluvou zo dňa 17.5.2007 sa riadila viac ako 11 rokov. Žalovaný poskytoval úver na základe žiadosti žalobkyne. Pred poskytnutím úveru žalovaný zisťoval

bonitu žalobkyne, spoludžníka, ako aj ručiteľa. Bonitu zisťoval na základe výplatných pások a potvrdení z daňového úradu. Keďže žalobkyňa splnila podmienky pre poskytnutie úveru, žalovaný nemal dôvod úver neposkytnúť.

15. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný postupoval pri uzatváraní zmluvy v rozpore s dobrými mravmi, avšak žiadnym spôsobom nekonkretizovala v čom žalovaný porušil dobré mravy. Súd poukázal na to, že aj dojednané úroky nepresiahli mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v obdobných prípadoch v čase uzavretia zmluvy. Článok IV bod 2 zmluvy o úvere pojednáva o podmienkach vyplatenia finančných prostriedkov resp. jedná sa o podpísanú zmluvu o úvere, zdokladovanie účelovosti použitia prostriedkov a notársku zápisnicu ako exekučný titul spísanú dlžníkom a spoludžníkom ohľadom majetku alebo dohodu o vydaní a vyplnení biankozmenky s úradne overenými podpismi. Z tohto je zrejmé, že pokiaľ ide o predmetnú dohodu, táto rozhodne nie je jednostrannou vôľou žalovaného, ale dojednaním zmluvných strán.

16. Čo sa týka rozhodcovskej doložky (čl. VIII bod 4 Zmluvy o úvere) zmluvné strany sa dohodli, že pre prípadné spory, v prípade že uzavru veriteľ a dlžník rozhodcovskú zmluvu ich spor bude riešiť Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk so sídlom v Bratislave Zmluvné strany však žiadnu rozhodcovskú zmluvu neuzavreli a teda v prípade sporu by nemohol konať rozhodcovský súd.

17. Prvoinštančný súd nepovažoval poplatky, ktoré sú uvedené v Zmluve o úvere zo dňa 17.5.2007 za neprijateľné zmluvné podmienky. Tieto poplatky sú za vedenie účtu, poplatky za administratívnu agendu, či za biankozmenku. Všetky poplatky, ktoré boli žalobkyni účtované, boli účtované s platným sadzobníkom a ktorý zmluva o úvere odkazuje. Žalobkyňa nemusela dopredu platiť poplatky, ale poplatky boli strhnuté pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, s čím tiež žalobkyňa súhlasila. Tieto poplatky účtujú všetky banky pri poskytovaní úverov a ich výška je približne rovnaká.

18. Žalobkyňa sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami. Prijatie Všeobecných obchodných podmienok potvrdila v rámci uzatvárania zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaný informoval žalobkyňu, kde je sadzobník poplatkov zverejnený, ako aj o tom, že v prípade zmien bude žalobkyňa o tom informovaná minimálne jedenkrát ročne. Činnosť žalovaného, poskytovanie úverov je pod kontrolou Národnej banky Slovenska. Národná banka Slovenska vykonáva od roku 2006 integrovaný dohľad nad subjektmi finančného trhu, poisťovníctva a dôchodkového sporenia. Od januára 2015 pôsobí ako orgán ochrany spotrebiteľa na slovenskom finančnom trhu. To znamená, že dohliada na ochranu práv finančných spotrebiteľov a iných klientov s cieľom prispieť k bezpečnému a zdravému fungovaniu finančného trhu. Podľa § 36 zák. č. 566/1992 Zb. v platnom znení Národná banka Slovenska vykonáva dohľad na finančnom trhu podľa tohto zákona a osobitných predpisov. Ako príklad je na prvom mieste uvedený zákon SNR č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov.

19. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, prvoinštančný súd poukázal na ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

20. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu pri uplatnení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP podala odvolanie žalobkyňa, pričom sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec na nové konanie, nové prejednanie a nové rozhodnutie vo veci, alternatívne, aby druhoinsťančný súd vykonal navrhované dôkazy, ktoré nevykonal súd prvej inštancie, aby podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole, aby vo výroku určil neprijateľné podmienky, aby rozhodol vo výroku o tých podmienkach, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný a aby predovšetkým prihliadol na ochranu garantovaných práv podľa Ústavy SR.

21. Ako prvé odvolateľka namietala, že predmetný rozsudok nie je podpísaný zákonným sudcom a v záhlaví nie je uvedené, že ide o rovnopis. Pokračovala, že prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť, pretože a) sa týkajú procesných podmienok, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a d) odvolateľ ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo bolo osvedčené. Zdôraznila, že je priemerný spotrebiteľ, nemá právnické vzdelanie, zastúpenie, nemá finančné prostriedky na advokátsku pomoc a nevedela sa ani brániť. Manžel utrpel úraz, dávali mu tri dni života, dali mu titán do hlavy, má úlomky v mozgu a žiadala žalovaného, aby jej napísal, koľko ešte za ten úver dlží a kedy skončí, lebo keď si úver požičiavala,

tvrdili, že je to na 12 rokov. Keď jej došiel list, zrútil sa jej život, odpísali, že úver končí približne v roku 2022, dlží ešte 4.297,20 Eur. Úver mala poistený, platila ho mesačne, nikdy nemala nárok ani na odklad splátok, ani keď s dcérou ležali na onkológii. Bola nútená sa pýtať koľko rokov to bude ešte splácať, lebo manžel dostával PN 80,- Eur a jeho život je dodnes ohrozený, nakoľko má úlomky v mozgu. Nemá právnické vzdelanie, tak požiadala MS SR, aby posúdil zmluvu a napísal jej nech vyhľadá pomoc. Úver dodnes spláca a už ani nevládze. Zdôraznila, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť a to konečnú splatnosť úveru. Ide o spotrebiteľský spor pochádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Neprevzala vyjadrenie od žalovaného a tak sa s tým nevedela oboznámiť, nebolo jej doručené. Žalovaný jej z ničoho nič zvýšil mesačnú splátku a nechápe prečo, úver mal byť na 12 rokov a nevie prečo je na 15 rokov. Aj keby sa tohto súdneho procesu nezúčastnil, súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať zmluvu, podrobiť ju súdnej kontrole a to s poukazom na Únijné právo, najmä na Smernicu Rady 93/13/EHS. Zmluva je predtlačená formulárová, spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť, musí ju podpísať tak, ako mu je predložená. Zodpovedný zo zákona je ten, kto zmluvu vyhotovil. Neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť aj z dôvodu roztrieštenosti právnej úpravy spotrebiteľského práva nemôže byť na ujmu. Súd neskúmal ani jej osobné a majetkové pomery a neprihliadol na tieto významné skutočnosti pre spravodlivé rozhodnutie vo veci. Na predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52, § 53 a § 39. Predmetná zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: poplatky, vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, že právne vzťahy sa riadia Obchodným zákonníkom, rozhodcovskú doložku, právo veriteľa na okamžité platenie úveru, pričom má za to, že zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úverov a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, preto je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Súd mal ex offo skúmať, či zmluva neodporuje dobrým mravom a či nie je v rozpore so zákonom. Predmetná zmluva neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť, konečnú splatnosť úveru, zmluva je predformulovaná, predtlačená, typová formulárová zmluva, ktorej obsah nemohla ovplyvniť. Zmluva je neplatná od počiatku pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a pre nekalé konanie dodávateľa a v zmluve nie je uvedený dátum konečnej splatnosti. Následne poukázala na § 43a OZ a zdôraznila, že súd porušil zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany sporu s poukazom na CSP. Odvolateľka bola uvedená do omylu, sama nevie dokedy má úver platiť, len približne do decembra 2022 a urobila úkon, ktorý je s poukazom na § 37, § 39, § 49a Občianskeho zákonníka neplatný. Zdôraznila nejasné formulácie v časti zmluvy, odplata odôvodňuje súdnu kontrolu zmluvy aj v časti ceny úveru (uznesenie SD C-76/10). Súd prvej inštancie sa podľa odvolateľky nevysporiadal s uvedenými skutočnosťami a nepodrobil súdnej kontrole z úradnej povinnosti spotrebiteľskú zmluvu v časti ceny zmluvy a konečnej splatnosti.

22. V ďalšej časti odvolania odvolateľka uviedla citácie z rôznych rozhodnutí ÚS SR a NS SR o náležitostiach odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Pokračovala, že klamlivé konanie poskytovateľa služby je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ. Klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 OZ pre rozpore s dobrými mravmi za neplatnú, súd uvedené nepreskúmal a nezdôvodnil. Následne odvolateľka poukázala na ust. § 52a OZ a § 9 ods. 2 a § 10 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... Pokračovala, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprímerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty, ani okolnosti predmetnej veci. Rozhodnutie nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený skutkový stav, nakoľko súd sa dostatočne nevysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu je v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako odôvodnený. Súd nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené. Nadväzne opätovne poukázala na niektorú judikatúru týkajúcu sa odôvodňovania súdnych rozhodnutí. Citovala čl. 3 ods. 1 CSP, čl. 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Pokračovala, že v podmienkach materiálneho štátu nemôže byť výkon verejnej moci bezobsažný ani bezúčelný. Inými slovami, z ústavného hľadiska nie je možné aprobovať a tolerovať výkon verejnej moci, ktorá je prostým uplatnením formálne predvídaného oprávnenia orgánu verejnej moci bez toho, že by bol sledovaný zákonom predpokladaný a racionálny účel, ku ktorému konkrétny výkon zverenej právomoci smeruje. Po citácii § 37 ods. 1 OZ zdôraznila, že úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Pri veľkom počte nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Z týchto dôvodov navrhuje, aby súd aplikoval § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. § 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s

cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. Čl. 6 Smernice 93/13/EHS je pritom kogentným ustanovením. V tejto súvislosti poukázala na rozsudky Asturcom, Mostaza Claro, ktoré požaduje, aby spotrebiteľa nezaväzovala zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok, ako aj na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-76/10 Korčkovská proti POHOTOVOSTĚ s.r.o., z ktorého citovala, že vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľa, ktorú Smernica 93/13 zabezpečuje, jej čl. 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku. V súvislosti s rozhodnutím súdu vo veci POHOTOVOSTĚ s.r.o. Korčkovská C-76/10 a jeho čl. 50 uviedla, že jeho výklad je pre súdy SR záväzný a to aj retroaktívne (rozsudok SD vo veci C-228/91 a C-137/94). Následne odvolateľka poukázala na rozsudky Súdneho dvora (ES) vo veciach C-334/92, C-14/83, C-240/98, C-168/05, C-243/08 a C-76/10 týkajúce sa problematiky ochrany spotrebiteľa. Následne citovala čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv.

23. K odvolaniu odvolateľka pripojila (bez toho, aby v odvolaní ozrejmila za akým účelom) viaceré listiny: list Prvej stavebnej sporiteľne adresovaný žalobkyni zo dňa 18.5.2018, Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretú stranami dňa 17.5.2007, odpoveď MS SR žalobkyni na jej žiadosť zo dňa 20.8.2018, odpoveď na žiadosť MS SR bez uvedenia adresáta zo dňa 12.7.2016, upomienku Prvej stavebnej sporiteľne adresovanú žalobkyni zo dňa 4.1.2019 a výpis z účtu stavebného sporenia žalobkyne.

24. Žalovaný odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalobkyne predložil prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Prioritne žalovaný trval na všetkých v prvoinštančnom konaní prezentovaných písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch. Vyslovil názor, že napadnutý rozsudok je vecne správny, dostatočne odôvodnený a v konaní nedošlo k procesným ani iným vadám podľa § 365 ods. 1 a), b), d) f) a h) CSP, ako to žalobkyňa uvádza v odvolaní. Žalovaný považuje odvolanie za nedôvodné z nasledovných dôvodov:

25. Ak žalobkyňa tvrdí, že súd jej odňal nezákonným spôsobom ústavne garantované právo na spravodlivý súdny proces, z tohto práva nevyplýva právo žalobcu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa nimi predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 52/04. Podľa názoru žalovaného teda súd žiadnym spôsobom neodňal žalobkyni právo na spravodlivý proces.

26. Keď odvolateľka namietala, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť a to konečnú splatnosť úveru, žalovaný poukázal na to, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľským úverom podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na jeho § 1 ods. 2 písm. a), keďže predmetný úver bol poskytnutý za účelom kúpy a modernizácie rodinného domu. Súd správne uviedol, že ani žalobkyňa nepovažuje danú zmluvu za spotrebiteľský úver, čiže táto skutočnosť je nesporná.

27. Ak žalobkyňa v odvolaní opätovne uvádza, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaný s týmto nesúhlasí. Keď ide o poplatky, tieto boli žalobcovi účtované v súlade s platným sadzobníkom, na ktorý zmluva o úvere odkazuje. Pokiaľ sa jedná o ustanovenie, ktoré umožňuje inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru, dal do pozornosti čl. II zmluvy, kde je uvedené, že poplatok za mimoriadny medziúver a za bianco zmenku sa účtuje pri prvej výpláte mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov, s čím žalobkyňa súhlasila. S uvedenými tvrdeniami sa stotožnil aj súd v napádanom rozhodnutí v bode 31. a 32. Žalobkyňa predmetnú zmluvu podpísala, pričom je na uváženie, prečo sa po tak dlhom období teraz domáha svojich nárokov, ak sa ich nedomáhala vyše 11 rokov.

28. Pokiaľ ide o vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, samotná žalobkyňa potvrdila prijatie VOP v rámci uzatvárania zmluvy. Čo sa týka oboznámenia sa so sadzobníkom poplatkov, žalovaný nepreniesol dôkazné bremeno na žalobkyňu, ale ako to vyplýva z čl. VIII ods. 2 Zmluvy o úvere, žalovaný ju informoval kde je sadzobník zverejnený aj o tom, že v prípade jeho zmien

o tom bude žalobkyňa informovaná minimálne jedenkrát ročne. Tiež čo sa týka oboznámenia sa s informáciami o poistení - z čl. II časti „Stavebný úver“ a čl. III bod 3 zmluvy o úvere je zrejmé, že žalobkyňa mala priamo v zmluve uvedené podrobné informácie o poistení a jeho podmienkach.

29. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v tom, že právne vzťahy zo zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom, možno sa domnievať, že žalobkyňa napáda znenie čl. VIII ods. 1 Zmluvy, podľa ktorého sa ale právne vzťahy medzi zmluvnými stranami riadia právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, Zákonom o stavebnom sporení ako aj všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení. Napádaná neprijateľná podmienka je úplne vytrhnutá z tohto kontextu. Podporne žalovaný uviedol, že žalobkyňa si sama určila kedy zmluvu podpíše, čo vyplýva jednak z toho, že žalovaný ju podpísal 15.5., pričom žalobkyňa až dňa 17.5., čo je dôkaz o tom, že žalobkyňa mala zmluvy k dispozícii pred ich podpisom, mohla sa oboznámiť s ich obsahom a náležitosťami a v prípade nejasností sa u žalovaného informovať.

30. Keď ide o namietanú neprijateľnú zmluvnú podmienku v podobe rozhodcovskej doložky, žalovaný poukázal na článok VIII. bod 4 zmluvy o úvere a § 3 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 30.6.2009 a uviedol, že je evidentné, že v danom prípade sa nejedná o žiadnu rozhodcovskú doložku, k uzatvoreniu rozhodcovskej doložky spĺňajúcej náležitosti zákona o rozhodcovskom konaní nedošlo.

31. Pokiaľ ide o žalobkyňou tvrdenú neprijateľnú zmluvnú podmienku v podobe práva veriteľa na okamžité splatenie úveru, žalovaný zdôraznil, že k namietanému zosplatneniu celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti môže dôjsť len v zmluve taxatívne vymedzených prípadoch a to len v tom prípade, ak si dlžník nesplní zákonnú ani zmluvnú povinnosť resp. povinnosti. Predmetné zmluvné dojednania žalovaný jednoznačne nepovažuje za hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nakoľko ak si tento plní všetky svoje povinnosti k okamžitému splateniu celého zostatku dlhu nemôže dôjsť. Okrem toho samotná existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako celku, ale spôsobuje neplatnosť len tejto zmluvnej podmienky s poukazom na § 53 ods. 5 OZ.

32. K tvrdeniu odvolateľky, že zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 OZ pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú, žalovaný namietal, že žalobkyňa žiadnym spôsobom neuviedla v čom žalovaný porušil dobré mravy, na základe čoho považuje toto tvrdenie žalobcu za irelevantné a nedokázané.

33. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že súd prvej inštancie nepodrobil súdnej kontrole z úradnej povinnosti spotrebiteľskú zmluvu, žalovaný poukázal na bod 26. rozsudku v rámci ktorého súd skonštatoval, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Súd sa vyjadril ku každej žalobcom namietanej neprijateľnej zmluvnej podmienke a argumentácii, na základe čoho žalovaný považuje dané tvrdenie za nepravdivé a má za to, že rozhodnutie je vecne správne a dostatočne odôvodnené.

34. V závere žalovaný uviedol, že má za to, že napadnutý rozsudok je v plnom súlade s platnou právnou úpravou a existujúcim skutkovým stavom. Stotožňuje sa s právnym posúdením veci prvoinštančným súdom, ako aj s odôvodnením rozsudku, pričom sa v plnom rozsahu nestotožňuje a nesúhlasí s názormi a argumentmi, ktoré vyjadrila žalobkyňa v odvolaní.

35. K doručenému vyjadreniu k odvolaniu predložila žalobkyňa svoje písomné vyjadrenie, v ktorom zdôraznila, že zásadne popiera skutkové tvrdenia žalovaného, má naliehavý právny záujem na ochrane svojich práv a oprávnených záujmov podľa § 137c/ CSP. Popiera skutkové tvrdenia žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť a to konečnú splatnosť úveru, nakoľko má za to, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a obsahuje množstvo neprijateľných podmienok: poplatky, vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami, že právne vzťahy sa majú riadiť Obchodným zákonníkom, rozhodcovská doložka, právo veriteľa na okamžitú splatnosť úveru, absentuje adresa veriteľa, kde si môže spotrebiteľ podať reklamáciu alebo sťažnosť, v zmluve absentuje údaj celkové náklady spotrebiteľa, v zmluve absentuje RPMN, absentuje doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Na zmluvu sa vzťahujú ust. § 52, § 53 a § 39, § 40a OZ. Žalobkyňa ako spotrebiteľka bola uvedená do omylu a sama nevie dokedy má úver platiť, žalovaný len približne listom oznámil, že asi do decembra 2022. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s uvedenými skutočnosťami a nepodrobil súdnej kontrole z úradnej moci spotrebiteľskú zmluvu v časti cena zmluvy, úveru a konečná

splatnosť. Opomenul aj judikatúru Súdneho dvora podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície, ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98, C-76/10). Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ust. § 54 ods. 1 OZ sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (§ 39 OZ). Úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

36. V závere žiadala, aby odvolací súd vykonal navrhnuté dôkazy, ktoré nevykonal súd prvej inštancie, aby podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole, aby vo výroku určil neprijateľné podmienky, aby rozhodol o týchto podmienkach, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný a aby predovšetkým prihladol na ochranu garantovaných práv podľa Ústavy SR. Požiada aj, aby jej bol písomne oznámený termín vyhlásenia rozsudku.

37. K tomuto podaniu žalobkyňa opätovne bez toho, aby v podaní odkázala čo tým sleduje, pripojila listiny a to rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica s prekrytou spisovou značkou zo dňa 2.7.2018, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 25C/9/2018 zo dňa 19.5.2021.

38. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

39. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas - vid' uznesenie NS SR na č.l. 283 sp. zn. 9Cdo/15/2021 z 26.5.2021 (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihladnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je iba čiastočne dôvodné v dôsledku čoho bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, ktorým súd zamietol žalobu v časti o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere a bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru potvrdiť (§ 387 ods. 1 CSP) a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplataenie finančného zadost'učinenia rozsudok zrušiť a v zrušenom rozsahu vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP.

40. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatňovala viacnásobné nároky z titulu ochrany spotrebiteľa, keď v žalobnom petite žiadala, aby súd

- určil, že zmluva o úvere č. 1341377804 zo dňa 15.5.2007 a č. 1341377003 zo dňa 15.5.2007 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná,
- určil, že že úver č. 1341377804 a č. 1341377003 zo dňa 15.5.2007 je bezúročný a bez poplatkov,
- žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi 6.963,62 Eur titulom bezdôvodného obohatenia spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 15.6.2014 do zaplataenia,
- žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi finančné zadost'učinenie vo výške 1.000,- Eur
- a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

41. Prvoinštančný súd uvedenú žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodov ako ich uviedol v odôvodnení preskúmaného rozsudku, na ktoré bolo poukázané vyššie.

42. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu v tomto konaní, v ktorom je súd viazaný nielen rozsahom ale i dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či došlo k naplneniu žalobkyňou formálne uplatnených dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f), g) a h), vychádzajúc pritom z obsahu podaného odvolania a na základe konkrétne uplatnených odvolacích dôvodov posúdiť správnosť úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru o potrebe zamietnutia predmetnej žaloby v celom jej rozsahu.

43. Ako prvé odvolateľka namietala, že rozsudok nie je podpísaný zákonným sudcom a v záhlaví nie je uvedené, že ide o rovnopis. Prioritne je potrebné uviesť, že namietané nemožno podradiť pod žiaden z prípustných odvolacích dôvodov taxatívne vymenovaných v ust. § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Ak by malo ísť o nesprávny procesný postup podľa písm. b) tohto ustanovenia, nie je splnená podmienka, že by ním bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odhliadnuc od toho, z obsahu spisu vyplýva, že prvopis rozsudku bol podpísaný zákonným sudcom (č.l. 93 spisu). Rovnopis rozhodnutia (doručený žalobkyni) vlastnoručne podpisuje osoba, ktorá zodpovedá za správnosť vyhotovenia rozhodnutia, pričom tento vlastnoručný podpis možno nahradiť doložkou o autorizácii, ktorá sa pripojí k rovnopisu rozhodnutia (§ 61 ods. 2 zák. č. 543/2006 Z.z.). Označenie, že ide o rovnopis rozhodnutia sa v zmysle zák. č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy v účinnom znení (§ 58 až § 60) nevyžaduje.

44. Žalobkyňa v odvolaní tiež namieta, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalovaného vo veci a nemohla sa s ním oboznámiť, čo by bolo možné podradiť pod odvolací dôvod v zmysle § 365 ods.1 písm. b) CSP. Z obsahu spisu a elektronického súdneho spisu bolo zistené, že výzva súdu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe, k uvedeniu ďalších skutočností, k označeniu dôkazov (spolu s poučením spotrebiteľa, predmetným vyjadrením k žalobe a jeho prílohami) bola podľa podacieho lístka žalovanej zasielaná na adresu O. XXX, zásielka bola odovzdaná poštovému podniku dňa 12.11.2018. Podľa informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu založenej na č.l. 68 spisu aj v elektronickom súdnom spise, predmetná zásielka žalovanej nebola listinne doručená z dôvodu, že zásielku neprevzala v odbernej lehote. Z listiny pritom vyplýva, že dátum prvého pokusu o doručenie bol 13.11.2018, dátum opakovaného pokusu o doručenie 14.11.2018 a dátum uloženia zásielky 14.11.2018.

45. Z popísaného postupu vyplýva, že prvoinštančný súd pri doručovaní vyjadrenia žalovaného vedno s výzvou žalobkyni na vyjadrenie sa k nemu, postupoval správne v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku o doručovaní v § 105 a nasl., keďže podľa údajov na doručenke (teda na verejnej listine, ktoré sa v zmysle § 111 ods. 1 CSP považujú za pravdivé, keďže v danom prípade nebol preukázaný opak) nebolo možné písomnosť doručiť na adresu žalobkyne v súlade s ust. § 106 CSP, teda evidovanú v Registri obyvateľov SR, a v zmysle § 111 ods. 3 CSP predmetná zásielka sa považovala dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu 5.12.2018 za doručenú a to aj vtedy, ak by adresátka o tom nedozvedela. Na tej istej adrese pritom žalobkyňa neskôr riadne prevzala predvolanie na pojednávanie prvoinštančného súdu, ktorého sa aj zúčastnila. Vzhľadom na uvedené je potrebné uzavrieť, že prvoinštančný súd sa nedopustil žiadneho nesprávneho procesného postupu pri doručovaní vyjadrenia žalovaného k žalobe (spolu s jeho prílohami) žalobkyni, teda nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

46. Žalobkyňa sa podanou žalobou okrem iného domáha určenia neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere, na čom zotrvala aj v podanom odvolaní. Prvoinštančný súd v bode 27 preskúmaného rozsudku uviedol, že ak má byť určená neplatnosť zmluvy, musia byť účastníkmi konania (na strane žalobcu alebo žalovaného) všetci účastníci zmluvy s odkazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 122/2002 a 1Cdo 11/2003. Keďže potom predmetnú zmluvu uzatvoril aj spoludlžník a ručiteľka, ktorí v spore nevystupujú, prvoinštančný súd v tomto rozsahu žalobu zamietol.

47. Odvolací súd sa s uvedeným správnym právnym záverom prvoinštančného súdu stotožňuje. Podľa už v konštantnej súdnej judikatúry (napr. aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3MCdo 52/2010) účastníkmi konania musia byť všetci tí, ktorí boli zmluvnými stranami hmotnoprávneho úkonu, ktorého neplatnosť má byť súdom určená. Teda všetci tí, ktorí túto zmluvu uzavreli, prípadne ich právni nástupcovia, pretože účinky rozsudku sa musia a budú vzťahovať na všetkých účastníkov, resp. zmluvné strany predmetnej zmluvy. Okruh vecne legitimovaných (povolaných) účastníkov konania o určenie neplatnosti zmluvy vyplýva z hmotného práva upravujúceho príslušnú zmluvu. Účastníkom konania, v ktorom súd má určiť, či už ne/platnosť zmluvy musia byť všetky zmluvné strany príslušnej zmluvy. Ak tomu tak nie je, tak je namieste daný nedostatok právne posúdiť, ako nedostatok vecnej legitimácie účastníkov konania a žalobu zamietnuť. Obdobne v judikáte ZSP 3/2004, s.66 bolo uzavreté, že v občianskom súdnom konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia) a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní. V týchto veciach totiž účastníci kúpnej zmluvy vystupujú ako nerozluční spoločníci. Podľa NS ČR sp. zn. 28Cdo 4678/2010 nerozlučným spoločenstvom je treba chápať situáciu, kedy sa z povahy veci účinnok rozsudku vzťahuje na všetkých spoločníkov zhodne. Tí sa preto nemôžu od seba procesne odlúčiť, ani nemôžu postupovať v konaní

každý inak. K rovnakým záverom dospeli súdy aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 30Cdo 2806/2005, NS ČR 30Cdo 1827/2005 a v ďalších.

48. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže účastníkom predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere na strane dlžníka okrem žalobkyne bol aj P. X. (zrejme manžel a navyiac v nej vystupovala ako ručiteľka aj B. H.), aktívne legitimovanými na podanie žaloby o neplatnosť predmetnej zmluvy boli obaja dlžníci, teda okrem žalobkyne aj dlžník P. X.. Keďže dlžník P. X. nie je účastníkom predmetného konania a to ani na strane žalobkyne, ani na strane žalovaného, bolo nutné skonštatovať nedostatok vecnej legitímácie a žalobu v časti o neplatnosť predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zamietnuť, ako správne postupoval prvoinštančný súd.

49. Uvedené sa pritom musí nevyhnutne týkať navyiac aj tej časti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže z povahy veci by sa účinok rozsudku s takýmto výrokom musel vzťahovať na všetkých spoločníkov - účastníkov zmluvy zhodne.

50. Okrem toho súd prvej inštancie správne uzavrel (body 24. a 25. odôvodnenia rozsudku), že predmetný úver, ktorý bol podľa obsahu predmetnej zmluvy poskytnutý na účely nadobudnutia nehnuteľností a stavebné úpravy dokončených stavieb, prípadne ich údržbu, nie je v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii (ďalej aj len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom, ktorý by sa spravoval citovaným zákonom. Iba v tomto zákone, avšak až s účinnosťou od 1.1.2008 bola v § 4 ods. 3 úprava, ktorá umožňovala v prípade, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala vymenované náležitosti, považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere bola pritom uzavretá pred účinnosťou tohto ustanovenia v máji 2007, teda pred účinnosťou citovaného ustanovenia, ktoré by preto i za situácie, že by sa predmetný zákon vzťahoval na danú zmluvu, vychádzajúc z princípu zákazu retroaktivity, na daný prípad nebolo možné použiť. Prvoinštančný súd preto správne zamietol žalobu i v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia predmetného úveru za bezúročný a bez poplatkov (bod 30. odôvodnenia).

51. Pokiaľ odvolateľka poukazuje na to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, je potrebné poukázať na to, že táto bola zakotvená v § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 ZoSÚ, ktorý sa ako na to bolo poukázané vyššie na predmetný úver poskytnutý za účelom kúpy a modernizácie rodinného domu nevzťahuje. Uvedená náležitosť teda nebola zákonom požadovanou náležitosťou predmetnej zmluvy (rovnako ako doba trvania zmluvy).

52. Ako už bolo uvedené vyššie, prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku správne uzavrel, že predmetná zmluva v mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretá stranami nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto sa na ňu nevzťahuje zák. č. 258/2001 Z.z.

53. Oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa pred súdom určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (v zmysle § 137 ods. c) a d) CSP) pritom vyplýva z ust. § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2018).

54. Podľa zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda k 17.5.2007 (ďalej aj len OZ) v zmysle § 52 ods. 1 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

55. V zmysle cit. § 52 ods. 1 OZ v uvedenom znení zmluva o úvere, ktorá je upravená v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, nemôže byť spotrebiteľskou zmluvou ako je definovaná v cit. § 52 ods. 1 OZ, podľa ktorého sú nimi iba zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka (a zmluva podľa § 55). Predmetná zmluva ale bola spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 23a zák. č. 634/1992

Zb. o ochrane spotrebiteľa (účinného do 30.6.2007), podľa ktorého ods. 1 spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Žalobkyňa pritom spĺňala definíciu spotrebiteľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 634/1992 Zb., keďže bola fyzickou osobou, ktorá používala služby pre priamu osobnú spotrebu fyzickej osoby, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a zároveň žalovaný spĺňal definíciu predávajúceho podnikateľa v zmysle § 2 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby (v danom prípade finančné). Z uvedeného vyplýva, že i na predmetnú zmluvu o úvere, ktorá spĺňa definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, bolo potrebné aplikovať ust. § 53 OZ o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

56. V zmysle § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Podľa ods. 2 ustanovenie ods. 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Podľa ods. 3 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Podľa ods. 4 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

57. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

58. Žalobkyňa v žalobe aj v priebehu celého konania včítane odvolacieho tvrdí, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Prípadnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a v súvisiacich dokumentoch musí pritom súd skúmať ex officio.

59. V zmysle § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky, alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

60. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ

proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva... Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

61. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení povinnosťou súdu v spotrebiteľskom spore je z úradnej povinnosti poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách včítane iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, teda i v tzv. všeobecných podmienkach, v ktorých sú upravené ďalšie podrobnosti zmluvného vzťahu.

62. Po preskúmaní obsahu predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere je zrejmé, že predmetná zmluva neobsahuje žiadnu z neprijateľných podmienok tak, ako sú demonštratívne vypočítané v ods. 3 citovaného ustanovenia pod písm. a) až j). Keďže ale výpočet v uvedenom ustanovení je iba príkladný, aj v ňom nevymenované ustanovenia zmluvy môžu byť považované za neprijateľné, ak spĺňajú podmienku, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, okrem ak by išlo o predmet plnenia a cena plnenia.

63. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní tvrdí, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je rozhodcovská doložka, s touto otázkou sa prvoinštančný súd riadne vysporiadal v bode 40. odôvodnenia preskúmaného rozsudku. Správne, s poukazom na časť VIII. bod 4 predmetnej zmluvy, ktorý obsahuje dojednanie iba o tom, že zmluvné strany súhlasia, že pre spory v súvislosti s touto zmluvou v prípade, že veriteľ uzatvorí s dlžníkom rozhodcovskú zmluvu, bude príslušný Stály rozhodcovský súd asociácie bánk so sídlom v Bratislave, ustálil, že podľa vykonaného dokazovania zmluvné strany žiadnu rozhodcovskú zmluvu neuzavreli. Preto dojednanie o rozhodcovskej zmluve nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

64. Ako ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku žalovaná označila, že právne vzťahy zo zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom. Z čl. VIII bod 1 predmetnej zmluvy ale vyplýva, že právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zák. č. 513/1991 Zb., Občianskym zák. č. 509/1991 Zb. a zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel a všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení. Citované dojednanie v zmluve teda neobsahuje odkaz výlučne na Obchodný zákonník, v ktorom je napokon v ust. § 497 a nasl. upravená úverová zmluva, ale aj správne na Občiansky zákonník Zákon o stavebnom sporení a celý právny poriadok Slovenskej republiky. Predmetné dojednanie, že právne vzťahy zo zmluvy sa riadia okrem iného i Obchodným zákonníkom, preto nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

65. Za ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolateľka označila vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami. Takéto vyhlásenie žalobkyne v predmetnej zmluve o úvere sa ale nenachádza. Ustanovenie čl. VIII.1. (citované v bode 64) nie je vyhlásením o oboznámení sa žalobkyne so všeobecnými podmienkami a rovnako ním nie je ani úvodná veta čl. V. podľa ktorej zmluvné strany sa zaväzujú plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a Všeobecných podmienok.

66. Odvolateľka tiež namieta, že s poukazom na § 49a OZ bola uvedená do omylu, keď nevie dokedy má úver platiť.

67. V zmysle § 49a OZ, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným. V zmysle § 40a OZ tento dôvod neplatnosti právneho úkonu zakladá jeho relatívnu neplatnosť, čo znamená, že sa právny úkon považuje za platný pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý neplatnosti právneho úkonu nedovolá.

68. V zmysle cit. § 49a ide o tzv. vnútorný omyl vo vôli, ktorý je právne významný vtedy, ak vychádza zo skutočnosti, ktorá je pre uskutočnenie právneho úkonu rozhodujúca. Môže sa týkať obsahu právneho úkonu, predmetu, prípadne osoby, či inej rozhodujúcej skutočnosti a zároveň osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl buď vyvolala, alebo o ňom musela vedieť.

69. Žalobkyňa bližšie neuvádza akom konkrétnom omyle bola ohľadne dĺžky splácania úveru. Z obsahu predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere ale vyplýva, že splatnosť, úročenie a splácanie mimoriadneho úveru, aj stavebného úveru sú podrobne upravené v čl. 2 predmetnej zmluvy, kde sú jasne určené jednotlivé mesačné splátky, včítane úhrady poplatku za poistenie. Pre žalobkyňu ako priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobrej informovaný, vnímavý a obozretný, nemohol byť problém, aspoň orientačne si prerátať koniec splácania úveru a nič jej nebránilo zároveň o oznámenie tohto termínu požiadať žalovaného. Žalobkyňa pritom netvrdí, že by mala byť uvedená do omylu tým, že by jej bol žalovaným určený termín poslednej splátky úveru v rozpore s realitou. Odvolací súd potom nezistil, že by žalobkyňa konala v relevantnom omyle, o aký omyl išlo, ani akým spôsobom žalovaný u žalobkyne omyl vyvolal. Žalobkyňa sa teda účinne omylu nedovolala a nebol potom dôvod na určenie relatívnej neplatnosti zmluvy z tohto dôvodu.

70. Odvolateľka tiež označuje za neprijateľné zmluvné podmienky poplatky všeobecne bez toho, aby konkretizovala ktoré a prečo. Žalobkyňa ako spotrebiteľka nemusela v žalobe, či v priebehu súdneho konania bližšie špecifikovať, ktoré poplatky považuje za neprijateľné zmluvné podmienky, keďže bolo povinnosťou súdu ex offo sa touto otázkou v zmysle vyššie citovaných ustanovení zaoberať. V čl. II. zmluvy je dojednaný poplatok za spracovanie medziúveru 3.500,- Sk, za vydanie biankozmenky 500,- Sk a za vedenie úverového účtu prvý poplatok vo výške 390,- Sk. Pokiaľ ide o poplatky predmetná zmluva o úvere odkazuje na všeobecné podmienky (čl. V.2., čl. VII.1., 4. písm. a). Podľa obsahu spisu ale tieto všeobecné podmienky neboli súdu predložené, nemal ich k dispozícii a tak pre nedostatok podkladov nemohol komplexne a zodpovedne vyhodnotiť, či poplatky - niektoré z nich nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky a či teda nie sú neprijateľnými podmienkami. Žalobkyňa pritom už v žalobe označila ako dôkaz Všeobecné obchodné podmienky, súd tento dôkaz nezabezpečil a nevykonal, pričom ani neuviedol z akých dôvodov (§ 220 ods. 2 CSP). Oprávnenie súdu zabezpečiť a vykonať takýto dôkaz (všeobecné podmienky) aj bez návrhu pritom priamo vyplýva z ust. § 295 CSP. Pre náležité posúdenie, či sa v rámci poplatkov mohlo jednať o neprijateľnú zmluvnú podmienku, bolo ale nevyhnutné poznať obsah všeobecných podmienok v časti týkajúcej sa poplatkov aj príslušný sadzobník poplatkov. Pokiaľ súd tento dôkaz nevykonal a so všeobecnými podmienkami a sadzobníkom sa neoboznámil, jeho záver (ods. 41. odôvodnenia), že (všetky) poplatky uvedené v zmluve nie sú neprijateľné zmluvné podmienky, je nepodložený a predčasný a navyše aj nedostatočne odôvodnený. Tým bol v tomto smere naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, resp. v tomto prípade ex offo vykonané i v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere., že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tým, že prvoinštančný súd na vec neaplikoval vyššie citované ustanovenia § 53, § 54 OZ, § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj § 298 CSP, sú zároveň vec nesprávne právne posúdil.

71. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku nemožno bez ďalšieho považovať samo osebe dojednané právo veriteľa na okamžité splatenie úveru. Dôležité je posúdiť v kontexte celého zmluvného vzťahu, či spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. V čl. VI. bod 3 zmluvy je dojednanie, podľa ktorého v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. V čl. VII. bod 1 dojednanie, podľa ktorého veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. 19 všeobecných podmienok. Podľa bodu 2 tohto ustanovenia veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade pod písm. a) až k). Podľa bodu 4 tohto článku písm. a) veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode 19 všeobecných podmienok, ako aj v prípade, že dlžník je v omeškani s dvoma pravidelnými mesačnými vkladmi a zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako dva mesiace.

72. Keďže Všeobecné podmienky, na ktoré odkazuje čl. VII. bod 1. a bod 4. písm. a), sa v spise nenachádzajú, nebolo možné náležite a komplexne posúdiť, či právo veriteľa na okamžité splatenie úveru v niektorých prípadoch nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a závery prvoinštančného súdu sú v tejto časti sú predčasné, nepodložené a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie ani bližšie nijako

konkrétne nezdôvodnil prečo žiaden z v zmluve a všeobecných podmienkach zakotvených dôvodov pre okamžité splatenie úveru nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v tomto smere je rozhodnutie aj nedostatočne odôvodnené.

73. Obdobne záver súdu prvej inštancie v tom smere, že dojednané úroky nepresiahli mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v obdobných prípadoch v čase uzavretia zmluvy, a preto nedošlo k rozporu s dobrými mravmi, prvoinštančný súd ničím nepodložil, žiadne porovnateľné prípady nepoužil, v dôsledku čoho tento záver vyznieva arbitrárne a nie je preskúmateľný. Podľa obsahu spisu pre nedostatok podkladov, sa pritom zatiaľ nedá určiť aká časť zo žalovanej sumy 6.963,62 Eur tvoria výlučne úroky.

74. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

75. Vychádzajúc zo všetkého vyššie uvedeného odvolací súd potom napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu, v ktorom bola zamietnutá žaloba v časti o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere, ako aj o určenie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, s použitím § 388 CSP potvrdil. V rozsahu, v ktorom bola prvoinštančným rozsudkom zamietnutá žaloba v časti o vyplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 6.963,62 Eur, spolu 5,05% úrokom z omeškania od 15.6.2014 do zaplatenia, ako aj v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovaného vyplatenia finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- Eur, bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) v spojení s § 395 CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

76. Povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodujúcu už len o vydaní bezdôvodného obohatenia, uložení povinnosti žalovanému vyplatiť žalobkyňu finančné zadostučinenie a o prípadnom určení neprijateľných zmluvných podmienok, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), po zabezpečení nevyhnutných dôkazov pre rozhodnutie vo veci v súlade s ust. § 295 CSP, bude vyhodnotiť, či dojednania zmluvných strán nielen v zmluve, ale aj v spojení so všeobecnými podmienkami, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a v dôsledku toho neplatné, v prípade kladnej odpovede v súlade s ust. cit. § 298 CSP uviesť vo výroku znenie prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, nadväzne posúdiť, či žalobkyňa hradila niektoré z poplatkov na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ak áno, nadväzne posúdiť, či boli splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia v tomto rozsahu zo strany žalovaného. Podľa výsledku potom ustáliť, či žalobkyňa na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej osobitnými predpismi na ochranu spotrebiteľa, a či jej teda vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie v zmysle cit. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v prípade kladnej odpovede, určiť jeho primeranú výšku. Celé súdne rozhodnutie vo všetkých jeho záveroch je pritom potrebné náležite v súlade s ust. § 220 CSP riadne a preskúmateľne odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

77. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).